

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

om der ikke vilde være Mulighed for Statsstøtte til Anskaffelse af Saasød til Besæning af Jorderne i Foraaret 1940, idet man gjorde gældende, at de Afgrøder, man havde høstet, ikke alene havde været smaa, men var af en saa ringe Kvalitet, at de slet ikke egnede sig til Benyttelse som Saasød, og at man i mange Tilfælde ikke havde Raad til at købe Saasød, saaledes som Priserne efterhaanden har udviklet sig.

Jeg har derefter fra Landbo- og Husmandsforeninger i disse Egne modtaget Henvendelse om en Ordning, der gaar ud paa, at Staten skulde udlaane Beløb til Anskaffelse af Saasød, mod at de paagældende forpligtigede sig til at aflevere Brødkorn af Høsten 1940. Under disse Omstændigheder har Regeringen ment, det var rigtigt at imødekomme disse Ønsker, og naar Hovedbetingelsen var, at man skulde aflevere Brødkorn, vilde Konsekvenserne jo heller ikke være saa vidtrækkende.

Lovforslaget her gaar da ud paa, at der kan gives Laan til Landmænd i de paagældende Egne paa visse Betingelser. For det første kan man laane et Beløb, der svarer til 19 Kr. pr. 100 kg, for saa vidt de paagældende afleverer Hvede i Stedet for, og 20 Kr. pr. 100 kg, for saa vidt de afleverer Rug. Det er de samme Maksimalpriser, som vil være gældende ved dette Høstaars Slutning for Rug og Hvede, og det er derfor, der er foreslaaet henholdsvis 19 og 20 Kr.

De Forpligtelser, den paagældende maa gaa ind paa, findes ogsaa i § 1. De gaar for det første ud paa, at det skal kunne paavises, at der har været Misvækst paa den paagældendes Ejendom, for det andet, at han ikke selv ser sig i Stand til at skaffe sig den fornødne Saasød, for det tredje, at han har besaaet et tilstrækkeligt stort Areal af sin Jord til, at han kan aflevere Brødkorn i Stedet for den modtagne Vaarsød, og endelig for det fjerde, at den Mængde Saasød, han køber for det modtagne Laan, vil blive anvendt som Saasød i hans Bedrift.

Med Hensyn til de første tre Betingelser er det Mening, at Kommunalbestyrelsen skal give Attest for, at de maa anses for at være opfyldt.

Dernæst foreslaas det i § 2, at det Brødkorn, som disse Landmænd gaar ind paa at aflevere, skal afleveres inden Udgangen af September 1940.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget, idet man maa forstaa, at skal det faa

den tilsigtede Betydning, maa det gennemføres meget hurtigt.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at anbefale, er *Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 33 af 26. Februar 1937 om Grundforbedring*. Loven om Grundforbedring, som vi nu har haft i en Række Aar, har haft meget stor Betydning, dels med Hensyn til at forbedre Jorder, som navnlig var vandlidende og derfor ikke kunde give noget Udbytte af Betydning, hvis de ikke blev grundforbedret, dels ved at give Beskæftigelse til en Del Arbejdere, som ellers vilde have vanskeligt ved at skaffe sig Beskæftigelse.

Under Hensyn til disse to vigtige Formaal har man fra Statens Side støttet Grundforbedringen gennem Aarene ved at yde et direkte Tilskud til Arbejde, der udføres, og til Anskaffelse af Rør. Nu er Arbejdslønnen steget noget, og Rørpriserne er steget meget, navnlig i det sidste halve Aar. Under Hensyn hertil foreslaas det nu at forhøje Tilskuddet. Der er al Udsigt til, at hvis Tilskuddet ikke forhøjes, vil der blive en omfattende Standsning i dette samfundsnyttige Arbejde. Det foreslaas derfor, idet der desuden er et Par tekniske Ændringer, at man forhøjer Tilskuddet baade til Arbejdsløn og til Anskaffelse af Rør fra en Trediedel til Halvdelen af Værdien.

Jeg skal tillade mig at anbefale ogsaa dette Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til midlertidig Lov om Ændring i Lov om Patenter, Lov om Mønstre, Lov om Varemærker og Lov om Fællesmærker*. I Patentloven er der fastsat visse Frister, dels for Betaling af de stipulerede Afgifter, dels for Foretagelse af visse Handlinger, som er fornødne for Ekspeditionens Fremme. Overskridelse af disse Frister medfører for den, der vil opnaa Beskyttelse for sin Opfindelse, Fortabelse af Rettigheder, en Fortabelse, som det under de nuværende vanskelige Forsendelsesforhold og Forstyrrelserne i det økonomiske Liv vilde være ret ubilligt at fastholde under alle Forhold. For Mønstre-, Varemærke- og Fællesmærkelovgiv-